

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Historia Scholastica Magistri Petri comestoris sacre
scripture seriem breuem nimis [et] obscuram elucidans**

Petrus <Comestor>

Argentine, 1503

VD16 P 1829

De altari in hebal. [et] prima distributio[n]e terre. capitulum. xj.

urn:nbn:de:hbz:466:1-30892

Historia

cōfederari. Malores vero qui iurauerāt p̄ religionē iuris iurandi seruāda, et murmure populi sedando, sic dispensauerūt ut nō haberent eos socios, sed seruos aquariorū et līgnarios, et dicti sunt nathaniel quī sez ligna cederet, et aquas cōportarent in usus altarū in locū quē sibi dñs elegisset. Quo facto rediit israel in galgalis.

De quinque regibus suspensis.

Capitulū. X.

O tempore re

gnabat iherusalem adonisez
dech q̄ ieripat dñs lust⁹, forte
sic vocabat̄ reges hiersolymoz, Hā et mel
chis sedech sonat̄ regē iusti. Qui cū audiisset
gabaonitas federatos cū isrl timuit valde, et
cōuocauit quattuor reges secū: et ascēderūt
q̄nq̄ reges amoreoz, et oblederūt gabaon
Obiessi aut̄ miserūt ad ioseue dicētes Ascēde
cito et libera nos. Qui collecto exercitu irru
it repente sup hostes et versi sunt in fugā p
descenſum bethoron. Et dñs misit grandis
nim super eos, et plures occidit grandis q̄
glad⁹. Vides aut̄ ioseue sole descendente ad
occasum: et lunam ascendente: timens ne
beneficio noctis euaderent hostes clamauit
ad dominū dicens. Sol contra gabaon ne
mouearis, et luna p̄tra vallem baylon. Ste
teruntq̄ sol et luna
spacio vnl dñs, nec Sub ezechia: q̄nq̄
antea nec postea fur̄ hore addite sunt, hic
it tam longa dñs, vnum dñs.

Quinq̄ vero reges
absconderunt̄ se in spelunca vrbis maceda.
Precepitq̄ ioseue sociis suis et ait Voluite
lata ad os speluncā et apponite custodes: vos
autem per equimini hostes. Cesis itaq̄ ad
uersarijs plaga magna: rediit exercit⁹ ad io
sue in maceda: ubi tunc erāt castra sana et in
tegro numero. Et ait ioseue. Producite q̄nq̄
reges de spelūca. Quibus eductis: dixit
ad prīncipes exercitus. Ponite pedes super
colla regū istorū ne timeatis. Sic faciet dñs
cunctis hostibus vestris. Quo facto suspe
derunt̄ reges in patibulis, depositosq; adve
speram piecerunt̄ in speluncā in qua latue
rant: et posuerūt sup os eius lata in tumulū
sempiternū. Eadē die p̄cessit madā et regē
ei⁹ in ore gladij. Postea vero vastauit lebna
et lachlū, eglon quoq; et hebron et dabis, et

reversus est cum omni iſraele ad locū castro
rum in galgalā.

De gratiā regib⁹ p̄cessis a ioseue.

Capitulū. XI.

Iod cum audis

q; set tabū rex asor missit ad oēs re
ges circumstātes. Egressis sunt
vigintiquattuor reges cum turmis suis ha
bentes secū trecenta milia armatorū, et duo
milia currū convenerūt ad aquas meron
als meroy, et pugnarent cōtra israel. Dixit
q; dñs ad ioseue. Ne timeas eos: cras trādā
tibi omnes vulnerādos, equos eōp subner
uabis: et curvis igne cōbures. Factumq; ē
ita. Percusseruntq; omnes filij iſrael: preter
eos q; i cīntrates munītissimas se receperūt
Fecerāt em̄ sibi chananci plures munitōes
p̄ualidas a die qua audierāt egressū iſrael
ab egypto ad uerū se, nec eas nū longotē
pore et graui labore obtinuit iſrael. Vasta
uit tamē vniuersam circaregionē: nulli etati
hominiū parcens aut securi. dītatuq; est sup
modū ex hostiū preda.

De altari in hebal, et prima distributione
terre, Capitulū. XII.

Iintus iam an

q; nū trāsierat et trāstulit ioseue lo
cum castrop; in sylo, et ibidē trā
tulit tabernaculū cum omni ornato suo pro
loci opportunitate. Et inde p̄cessit in sīchem
cū omni populo, et constituit in monte he
bal altare domino de lapidib⁹ impolit⁹:
obrulitq; sup eo holocausta et pacifica. Si
psiq; sup illud deuteronomij. Po
suitq; mediā partē populi sui super montes
hebal cum sacerdotib⁹ et levitis, allamq; me
diā in monte gazarīm: cum sacerdotibus
et levitis. Et acclamauerūt sibi alternatim
benedictiones et maledictiones sicut man
dauerat illis moyses. Porro iosephus tra
didit maledicta et benedicta in altari cōsc̄ri
pta reliquisse. Quo facto redierunt in sylo.
Locessit aut̄ ioseue tribū iuda montana ad
meridem que iam adquisiuerāt sed nondum
sorte tradidit. Esrahim quoq; cōcessit mon
tana ad aquilonē, inter vtrūq; mediā tribū
manasse collocans. His tribubus cōmisit
terra; alij̄s in castris p̄manentib⁹, tum quā

Josue

bellicose erant, tum qz digniores. Sciebat enim iudicernū esse promissum, et manasse et efraim benedixisse iacob p beneficio Ioseph patris eoꝝ. Si ipse quoqz iosue efratia erat, dedit autem efratia extra sorte aliorum agrū sicheum quē dederat iacob singulariter ioseph filio suo: et sepelius in eo ossa ioseph. Hieronymus in testate vidisse in sicheum se pulca alioꝝ vnde cīm patriarcharꝝ, et credibile est qz queqz tribū suū patriarchā retulit in suam sortem.

Qebron data est caleph,

Capitulum, XII.

Ecessit autem ca-

leph fili⁹ iephone ad iosue coram omī plo. Et ait. Nostī q locutus sit dominus de me: et de te ad moysen, et q tu rauis mihi moyses in reditu ab exploratiōe dices. Terra quam calcaverit pes tuus erit possessio tua in eternū. Pollicitusqz ē mihi dñs terrā in q innenim⁹ enachim te audiēte. Quadragesita et qnqz anni sunt exq locutus est dñs verbū hoc, et hodie. lxxv. annorum sum, sic valēs ut eo tpevalebā. Benedixitqz ei iosue et tradidit ei ebron in possessionē, et quenam terra a prēlijs.

Quā iosue forte diuīlit terrā decē tribub⁹

Capitulum, XIII.

Terūz cōnocauit

i iosue eccliam in sylo: et ait. Senni. bonū est vt terrā quam pmissit nos bis dominus sorte diuidamus. Et assum̄ psit de singulis tribub⁹ tres industrios viros ad p̄siderandā terrā: deditqz eis decem viros metiendi peritos: quos ppter artē yes ritas nō lateret, mandās eis ne fū quātitatem terrā metirent. Sed fū estimationē felicis terre et q minus esset idonea. Nam sepe pluris sunt decem iugera qz centū, et q in scriptis redigerent terre divisionē. Ulī autē circūentes terrā et estimātes septimo mēse reuersi sunt ad eum in sylo, plectisqz sortib⁹: prima sor⁹ iude egressa est, secūda symēōis, tertia beniamin. Hec sor⁹ angustissima fuit ppter terre fertilitatē. Tulerūt em̄ hiericho et berosolymā. Quarta efratia, qnta medietati manasse, sexta isachar, septima zebulonitis, octava aseris, nona neptalim, ultima danis. Et notandum qz fū cōcessionem terre p̄

us factā duabus tribub⁹ et dimidie, et traditionem postea factam fū sortes nouē tribub⁹ et dimidie. Marie quandoqz loquuntur auctores. Legitur enim qz iudas habuit terram sine sorte, et q obtinuit hierusalem, nec potuit inde ejercere iebuseū, que de cōcessioꝝ ne dicta sunt. Aliis legitur q beniamin possedit hierusalem: quod de traditione dicitū ē. Iterū legitur q iosue locutus est septem tribub⁹ dicens Usqz quo torpetis ignauia. Date mihi viros qui diuidant vobis terrā. Cunqz hoc omnibus dixisset: septem tm̄ legitur hoc dixisse, quia due trib⁹ et dimidia terram concessam quasi traditam possidebāt. Inde est qz hoc nomen iudea diversis modis accipit. Quandoqz dicit iudea tota terra pmissionis, et tūc a iudeis dicit, fū quod dicit pompeius iudea fecisse tributarā, qnqz qz iudea tm̄ regnū iuda: vt ibi. Audivit Ioseph q archelaus regnaret in iudea. Qz qz p sola sorte iudea: vt ibi. Judea et hierusalem id ē sors iudei beniamin. Ergo circa hoc sibi obloquit videntur auctores, determinans dū est fū terrā pcessam vel traditā. Hā ius das et efratia malo rem habuerūt cōces

Potuit esse vt nunc sam vel traditā. So est qz in eadem ciuitate dīlautē duo iosue et te diversi habuerunt caleph quasi pūiles quod sui iuris erat, giatū sine sorte terrā qd fere in singulis vi habuerunt. Caleph demus fieri,

ebron habuit Iosue tamnatha vel tamna sara: et etiā sicheum fū iosephū. Hanc partem elegit sibi iosue post distributionem omnibus factam tanqz bos nus dispensator. Sed et leuitis separauit qz draginta et octo ciuitates ad inhabitandū quarū decem prius acceperant in amoreaa. De reliquis triginta octo tres cōstituit ciuitates refugii, ebron de iuda, sichim ex efratia, de neptalim cedes. Tunc locuti sunt filii ioseph ad iosue. Cur dedisti nob̄ quasi possessionem vnius funiculi: cum sumus tante multitudinis. Repōdītqz iosue ad efratiam et manasse. Popul⁹ multus es et fortis, non eris p̄tentis sorte tua, sed transibis ad montem: et poteris ultra terminos terre, pmissios nis pcedere: et parare tibi locum.

De irriguis qz datis a patre caleph. ||
Capitulum, XIII.